

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΗ υπ' αριθ. 359/2014

ΤΟΥ ΝΟΜΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
Ε' ΤΜΗΜΑΤΟΣ
Συνεδρίαση της 18-11-2014

Σύνθεση :

Προεδρεύων : Ανδρέας Χαρλαύτης, ως αρχαιότερος Νομικός Σύμβουλος
των παρισταμένων, μη υπάρχοντος Αντιπροέδρου .

Μέλη: Μεταξία Ανδροβιτσάνεα , Βασιλική Πανταζή, Νικόλαος
Δασκαλαντωνάκης , Γεώργιος Ανδρέου, Δημήτριος
Αναστασόπουλος και Αδαμαντία Καπετανάκη , Νομικοί
Σύμβουλοι του Κράτους .

Εισηγητής : Θεόδωρος Στριλάκος , Πάρεδρος ΝΣΚ .

Αριθμός Ερωτήματος: Το με αριθμό πρωτοκόλλου οικ. 29433/10-9-2014
έγγραφο του Υπουργείου Εσωτερικών , Διεύθυνση
Οργάνωσης και Λειτουργίας Ο.Τ.Α. .

Περίληψη Ερωτήματος : Ερωτάται εάν στις αρχικές αρμοδιότητες της
Δημοτικής Επιχείρησης Ύδρευσης και Αποχέτευσης
πρέπει να περιλαμβάνεται υποχρεωτικά και το
αντικείμενο της άρδευσης και σε περίπτωση
καταφατικής απαντήσεως, εάν δύναται ο Δήμος, με

απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου, να επαναφέρει την άρδευση στην αρμοδιότητά του με παράλληλη μεταφορά και του αντίστοιχου προσωπικού . Ερωτάται τέλος εάν, σε περίπτωση που δοθεί αρνητική απάντηση στο πρώτο σκέλος του ερωτήματος, μπορεί ο Δήμος να προβεί σε διεύρυνση των αρμοδιοτήτων της Δημοτικής Επιχείρησης Ύδρευσης και Αποχέτευσης, προσθέτοντας και την αρμοδιότητα της άρδευσης, την οποία η επιχείρηση δεν είχε εξ αρχής .

Επί του ερωτήματος αυτού το Ε' Τμήμα του Ν.Σ.Κ. γνωμοδότησε ως ακολούθως :

Ι. Στο με αριθμό πρωτοκόλλου οικ. 29433/10-9-2014 έγγραφο του Υπουργείου Εσωτερικών, Διεύθυνση Οργάνωσης και Λειτουργίας Ο.Τ.Α. , διαλαμβάνονται , κατά βάση, τα ακόλουθα :

Με την υπ' αριθ. 228/2014 απόφασή του, το Δημοτικό Συμβούλιο του Δήμου Χερσονήσου Κρήτης, αποφάσισε την τροποποίηση της ισχύουσας συστατικής πράξης της Δημοτικής Επιχείρησης Ύδρευσης και Αποχέτευσης Χερσονήσου, με αποτέλεσμα να αφαιρεθεί από τις έως τότε αρμοδιότητες της Επιχείρησης η άρδευση από τις γεωτρήσεις και τις πηγές και να μεταφερθεί για τον εφεξής χρόνο στις υπηρεσίες του Δήμου.

Κατά τον προβλεπόμενο έλεγχο νομιμότητας πριν από την έγκριση της απόφασης, η αρμόδια Αποκεντρωμένη Διοίκηση Κρήτης είχε την κατ' αρχήν άποψη ότι δεν μπορεί να μεταφερθεί στο Δήμο η αρμοδιότητα της άρδευσης, εφόσον υφίσταται και λειτουργεί η Δημοτική Επιχείρηση Ύδρευσης και Αποχέτευσης Χερσονήσου . Επί του ιδίου ζητήματος είχε κρίνει αντίθετα ο Γενικός Γραμματέας της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Μακεδονίας – Θράκης, ο οποίος είχε εγκρίνει το 2012 σχετική απόφαση του Δήμου Αλεξανδρείας.

Τα νομικά ζητήματα που ανέκυψαν για την αρμόδια Υπηρεσία του Υπουργείου Εσωτερικών, επί των οποίων ζητεί από το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους να γνωμοδοτήσει, είναι :

Α) Εάν στις αρχικές αρμοδιότητες της Δημοτικής Επιχείρησης Ύδρευσης και Αποχέτευσης πρέπει, κατά τις ισχύουσες διατάξεις, εκτός από την ύδρευση και την αποχέτευση, να περιλαμβάνεται υποχρεωτικά και το αντικείμενο της άρδευσης .

Β) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο πρώτο σκέλος του ερωτήματος, εάν δύναται ο Δήμος, με απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου, να περιορίσει το αρχικό αντικείμενο της Δ.Ε.Υ.Α., τροποποιώντας την συστατική πράξη της επιχείρησης και να επαναφέρει την άρδευση στην αρμοδιότητά του με παράλληλη μεταφορά και του αντίστοιχου προσωπικού, χωρίς να τίθεται ζήτημα λύσης της Δ.Ε.Υ.Α.

Γ) Σε περίπτωση αρνητικής απάντησης στο πρώτο σκέλος του ερωτήματος, εάν δύναται ο Δήμος, με απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου, να διευρύνει το αρχικό αντικείμενο της Δ.Ε.Υ.Α., τροποποιώντας την συστατική πράξη της επιχείρησης και να προσθέσει την άρδευση στην αρμοδιότητα της Δ.Ε.Υ.Α., αφαιρώντας την από τις υπηρεσίες του Δήμου .

II. Το άρθρο 102 του ισχύοντος Συντάγματος προβλέπει τα ακόλουθα :

«1. Η διοίκηση των τοπικών υποθέσεων ανήκει στους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης πρώτου και δεύτερου βαθμού. Υπέρ των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης συντρέχει τεκμήριο αρμοδιότητας για τη διοίκηση των τοπικών υποθέσεων. Νόμος καθορίζει το εύρος και τις κατηγορίες των τοπικών υποθέσεων, καθώς και την κατανομή τους στους επί μέρους βαθμούς. Με νόμο μπορεί να ανατίθεται στους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης η άσκηση αρμοδιοτήτων που συνιστούν αποστολή του Κράτους.....4. Το Κράτος ασκεί στους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης εποπτεία που συνίσταται αποκλειστικά σε έλεγχο νομιμότητας και δεν επιτρέπεται να εμποδίζει την πρωτοβουλία και την ελεύθερη δράση τους.....» .

Ο Ν. 1069/1980 (Φ.Ε.Κ. Α' 191) «Περί κινήτρων δια την ίδρυσιν επιχειρήσεων Ύδρεύσεως και Αποχετεύσεως» ορίζει τα εξής :

« Άρθρον. 1. Αντικείμενον – φορείς – αρμοδιότης.

1. Δια την άσκησιν των πάσης φύσεως δραστηριοτήτων του κυκλώματος υδρεύσεως και αποχετεύσεως οικιστικών κέντρων της Χώρας, εξαιρέσει των πόλεων Αθηνών, Θεσσαλονίκης και Βόλου και των μειζόνων αυτών περιοχών, δύναται να συνιστώνται κατά την παράγραφον 3 του παρόντος άρθρου εις έκαστον Δήμον ή Κοινότητα της Χώρας ή υπό πλειόνων Δήμων ή Κοινοτήτων ή Δήμων και Κοινοτήτων ενιαίαι επιχειρήσεις υδρεύσεως και αποχετεύσεως. Αι ανωτέρω Επιχειρήσεις αποτελούν ίδια Νομικά Πρόσωπα Ιδιωτικού Δικαίου κοινωφελούς χαρακτήρος, διεπόμενα υπό των κανόνων της Ιδιωτικής οικονομίας, εφ' όσον δεν ορίζεται άλλως υπό νόμου.

Αι διατάξεις της παρούσης παραγράφου δύνανται να εφαρμόζονται και εις περιπτώσεις μετατροπής εις επιχείρησιν συνεστημένων συνδέσμων, Δήμων ή Κοινοτήτων Δήμων και Κοινοτήτων.

Αι επιχειρήσεις υδρεύσεως και αποχετεύσεως λειτουργούν υπό μορφήν Δημοτικής ή Κοινοτικής επιχείρησης και διέπονται ως προς την διοίκησιν, οργάνωσιν, εκτέλεσιν, λειτουργίαν, συντήρησιν των έργων της αρμοδιότητός των καθώς και τας πηγάς της χρηματοδοτήσεώς των υπό των διατάξεων του παρόντος νόμου, εφαρμοζομένων κατά τα λοιπά των σχετικών διατάξεων του "Δημοτικού και Κοινοτικού Κώδικος".

2. Αι προβλεπόμεναι υπό της προηγουμένης παραγράφου επιχειρήσεις είναι αρμόδιαι δια την μελέτην, κατασκευήν, συντήρησιν, εκμετάλλευσιν, διοίκησιν και λειτουργίαν των δικτύων υδρεύσεως και αποχετεύσεως ακαθάρτων και όμβριων υδάτων, ως και μονάδων επεξεργασίας λυμάτων και αποβλήτων της περιοχής αρμοδιότητός των.

3. Η σύστασις εκάστης επιχείρησης ενεργείται δι' αποφάσεως των οικείων Δημοτικών ή Κοινοτικών Συμβουλίων, δι' ης θα ορίζεται η επωνυμία, η έδρα, οι δικαιολογούντες την σύστασιν αυτής λόγοι, τα παραχωρούμενα εις αυτήν περιουσιακά στοιχεία, ο τρόπος εκμεταλλεύσεως των έργων ή υπηρεσιών και τα εξ' αυτών έσοδα ως και η περιοχή της επιχείρησης. Προκειμένου περί μετατροπής συνδέσμου εις επιχείρησιν απαιτείται απόφασις των δημοτικών και κοινοτικών συμβουλίων των Δήμων και Κοινοτήτων των μετεχόντων εις τούτον.

Η απόφαση για σύσταση της επιχείρησης ή μετατροπής συνδέσμου σε επιχείρηση εγκρίνεται με πράξη του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως .

Άρθρο 2. Διεύρυνσις αντικειμένου και επέκτασις περιοχής αρμοδιότητος.

1. Με αποφάσεις των δημοτικών ή κοινοτικών συμβουλίων, που εγκρίνονται από τον Γενικό Γραμματέα της οικείας Περιφέρειας, η οποία δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, μπορεί να διευρυνθεί ο σκοπός των επιχειρήσεων και να περιλάβει, εκτός από την ύδρευση, την αποχέτευση και την άρδευση και τους ακόλουθους τομείς στην περιοχή της αρμοδιότητάς τους: α) τη συγκέντρωση, μεταφορά και διάθεση απορριμμάτων, β) τη μελέτη, κατασκευή, συντήρηση, εκμετάλλευση, διοίκηση και λειτουργία των δικτύων τηλεθέρμανσης, γ) τη μελέτη, κατασκευή, συντήρηση, εκμετάλλευση, επίβλεψη, διοίκηση και λειτουργία των δικτύων φυσικού αερίου, σύμφωνα με την υπάρχουσα νομοθεσία, δ) την εμφιάλωση και εμπορία νερού, ε) τη διαχείριση, αξιοποίηση και εμπορία των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, που προέρχονται από τα αντικείμενα δραστηριότητας των δημοτικών επιχειρήσεων ύδρευσης και αποχέτευσης ή των δραστηριοτήτων των οικείων οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης, σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία. Με την ίδια απόφαση ρυθμίζονται τα θέματα της μεταβίβασης αρμοδιοτήτων, υποχρεώσεων, πόρων και συναφών θεμάτων, αναγκαίων για την εκτέλεση των παραπάνω έργων.....

Άρθρο 9. Υποκατάστασις εις δικαιώματα και υποχρεώσεις.

1. Η επιχείρησις άμα τη συστάσει της υποκαθίσταται αυτοδικαίως και άνευ ετέρας διατυπώσεως εις άπαντα εν γένει τα δικαιώματα και υποχρεώσεις των συμμετεχόντων εις ταύτην Δήμων και Κοινοτήτων ή του Συνδέσμου και των παρ' αυτοίς οργανισμών υδρεύσεως- αποχετεύσεως, τας αναφερομένας εις την ύδρευσιν και αποχέτευσιν.....

4. Από της συστάσεως της επιχειρήσεως οι συμμετέχοντες εις την επιχείρησιν Δήμοι και Κοινότητες, ως και Σύνδεσμοι στερούνται του δικαιώματος επιβολής τελών και δικαιωμάτων υδρεύσεως και αποχετεύσεως.

Άρθρο 20. Εποπτεία επί των επιχειρήσεων.

1. Ο Γενικός Γραμματέας της Περιφέρειας ασκεί έλεγχο νομιμότητος στις εξής αποφάσεις του διοικητικού συμβουλίου....

Άρθρο 22. Έργα – προμήθειαι

1. Τα έργα και αι προμήθειαι διά την κατασκευήν, συντήρησιν και λειτουργίαν των συστημάτων υδρεύσεως και αποχετεύσεως εκτελούνται υπό της επιχειρήσεως. Περί του τρόπου εκτελέσεως των έργων και ενεργείας των προμηθειών αποφασίζει το Διοικητικόν Συμβούλιον της επιχειρήσεως ».

Εξάλλου, στην εισηγητική έκθεση του Ν. 1069/1980 αναφέρονται μεταξύ άλλων τα εξής :

Κατ' αρχήν διαπιστώνεται ότι το τότε ισχύον καθεστώς υδρεύσεως και αποχετεύσεως των Δήμων και Κοινοτήτων της Χώρας χαρακτηρίζεται από σοβαρές αδυναμίες, που εκδηλώνονται σε ολόκληρο το κύκλωμα του συστήματος υδρεύσεως και αποχετεύσεως, δηλαδή κατά την οργάνωση, εκτέλεση, λειτουργία, εκμετάλλευση και χρηματοδότηση των συναφών έργων που συνίσταται στο ότι: α) η ύδρευση και η αποχέτευση αντιμετωπίζονται ως χωριστές δραστηριότητες των Ο.Τ.Α. και όχι ως λειτουργίες ενός και του αυτού κυκλώματος, β) δεν υπάρχουν ειδικοί φορείς υδρεύσεως και αποχετεύσεως εξαιρέσει των πόλεων Αθηνών, Θεσσαλονίκης και Βόλου γ) δεν έχουν θεσμοθετηθεί κατά ενιαίο τρόπο οι πηγές και οι πόροι χρηματοδότησεως της κατασκευής των έργων υδρεύσεως και αποχετεύσεως ούτε κατά συνέπεια υφίσταται ορθολογική και ομοιόμορφη κατανομή των χρηματοδοτικών πηγών μεταξύ Δημοσίου και ωφελουμένων ή και μεταξύ των τελευταίων διότι τα έργα υδρεύσεως και αποχετεύσεως χρηματοδοτούνται από το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων υπό μορφήν δωρεάν επιχορηγήσεων, δανεισμού και δια συνεισφοράς των ωφελουμένων αναλόγως της περιπτώσεως και κατά ποσοστόν το οποίον διαφέρει από πόλεως εις πόλιν άνευ τηρήσεως παγίων κανόνων, οι διατιθέμενες όμως κατ' έτος πιστώσεις για τα έργα ύδρευσης – αποχέτευσης είναι ανεπαρκείς σε σύγκριση με τις υφιστάμενες ανάγκες και ότι το Κράτος δεν είναι σε θέση ν' αναλάβει τις προαναφερθείσες αυξημένες δαπάνες λόγω των πιεστικών χρηματοδοτικών αναγκών άλλων τομέων της οικονομίας.

Επίσης επισημαίνεται ότι οι ρυθμίσεις του Π.Δ. 993/1975 με τις οποίες παρέχεται η δυνατότητα συστάσεως δημοτικών και κοινοτικών επιχειρήσεων για την εκτέλεση και οικονομική εκμετάλλευση έργων που αποβλέπουν στην εξυπηρέτηση του κοινού και καθορίζονται τα πλαίσια και η διαδικασία

συστάσεως, διοικήσεως, λειτουργίας και διαχειρίσεως των επιχειρήσεων αυτών, αν και παρέχουν το αναγκαίο θεσμικό και οργανωτικό πλαίσιο, δεν είναι επαρκείς για τη δημιουργία και κυρίως την αποτελεσματική λειτουργία δημοτικών ή κοινοτικών επιχειρήσεων υδρεύσεως και αποχετεύσεως που να μπορούν ν' ανταποκριθούν στις σύγχρονες συνθήκες και επείγουσες ανάγκες.

Στη ίδια εισηγητική έκθεση γίνεται δεκτό, ότι απαιτείται η επί νέας βάσεως αντιμετώπιση του θέματος των πηγών χρηματοδότησης των έργων, διότι η συνέχιση της αυτής καταστάσεως, λόγω της χρηματοδοτικής στενότητας του Κράτους, οξύνει τα υφιστάμενα προβλήματα υδρεύσεως και κυρίως της αποχετεύσεως των αστικών ιδίως κέντρων, λόγω της αυξανόμενης οικονομικής δραστηριότητας, της ανόδου του βιοτικού επιπέδου των κατοίκων και της βιομηχανικής ανάπτυξης.

Προσδιορίζεται περαιτέρω ότι με το νόμο αυτό, δοθέντος ότι από την καλή ή κακή λειτουργία του συστήματος υδρεύσεως και αποχετεύσεως μιας περιοχής επηρεάζεται σοβαρά η υγεία των κατοίκων, το φυσικό περιβάλλον και η πολιτιστική αυτής ανάπτυξη, επιδιώκεται, η ταχεία αντιμετώπιση των προβλημάτων υδρεύσεως – αποχετεύσεως της χώρας διότι αφ' ενός μεν καθορίζονται τα απαραίτητα κίνητρα για να ενθαρρυνθούν οι Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοικήσεως στη δημιουργία ενιαίων φορέων υδρεύσεως και αποχετεύσεως υπό μορφή δημοτικών ή κοινοτικών επιχειρήσεων, αφ' ετέρου δε τίθενται οι βάσεις αυτοδύναμης δραστηριότητας των επιχειρήσεων αυτών για τη μελέτη, κατασκευή, λειτουργία και διοίκηση των έργων ύδρευσης και αποχέτευσης σε όλους τους οικισμούς της χώρας πλην των πόλεων Αθηνών, Θεσσαλονίκης και Βόλου και των μειζόνων αυτών περιοχών για τις οποίες υφίστανται νομοθετικές ρυθμίσεις και συνθήκες.

Τέλος στην ίδια εισηγητική έκθεση, δίδονται ως βασικές αρχές του νόμου οι εξής:

α) θεσμοθετείται ότι η ύδρευση και η αποχέτευση αποτελούν ενιαία δραστηριότητα των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοικήσεως στους οποίους παρέχονται πρόσθετα κίνητρα ν' ασκήσουν αυτή υπό μορφή δημοτικής ή κοινοτικής επιχειρήσεως, β) χειραφετούνται οι υπό σύσταση δημοτικές ή κοινοτικές επιχειρήσεις ύδρευσης και αποχέτευσης έναντι του Δημοσίου διότι θα είναι αρμόδιες τόσο για τη μελέτη όσο και για την κατασκευή των έργων. Επίσης επιχειρείται πάσα δυνατή αποκέντρωση δραστηριοτήτων από τις

Κεντρικές Υπηρεσίες προς τον Νομάρχη, γ) καθορίζονται παγίως οι πηγές χρηματοδότησεως τόσο για τη μελέτη και κατασκευή των έργων υδρεύσεων και αποχετεύσεων όσο και των δαπανών λειτουργίας, διοικήσεως και συντηρήσεως των έργων, δ) θεσμοθετούνται οι πόροι των επιχειρήσεων και θεσπίζεται ως βασική αρχή ότι οι μεν δαπάνες κατασκευής των έργων βαρύνουν κατά κύριο λόγο τους ιδιοκτήτες και καταναλωτές, οι δε δαπάνες λειτουργίας και συντηρήσεως των έργων τους καταναλωτές και ε) καθορίζεται παγίως η συμβολή του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων στη δαπάνη κατασκευής των έργων υπό μορφή δωρεάν επιχορήγησης.

Το άρθρο 107 ν. 3852/10 («Επιχειρήσεις δήμων») ορίζει μεταξύ άλλων ότι :

«1. Οι δήμοι μπορεί να έχουν μόνον:

α) μία κοινωφελή επιχείρηση,

β) μία δημοτική επιχείρηση ύδρευσης αποχέτευσης (Δ.Ε.Υ.Α.),

γ) μία επιχείρηση με ειδικό σκοπό τη λειτουργία ραδιοφωνικού ή τηλεοπτικού σταθμού, εφόσον λειτουργούσαν αντίστοιχες στους συνενουμένους δήμους, και

δ) μία δημοτική ανώνυμη εταιρία του άρθρου 266 του Κ.Δ.Κ., εφόσον είχαν συσταθεί τέτοιες εταιρίες στους συνενουμένους δήμους...».

Το άρθρο 109 («Συγχώνευση κοινωφελών επιχειρήσεων των νέων δήμων»), του ίδιου νόμου όπως η παράγραφος 6 αυτού αντικαταστάθηκε με το άρθρο 10 παρ. 6 ν. 4071/12, ορίζει, μεταξύ άλλων τα εξής :

«1. Κοινωφελείς επιχειρήσεις των Ο.Τ.Α., πρώτου βαθμού, που συνενώνονται σε ένα νέο δήμο, συγχωνεύονται υποχρεωτικά σε μία κοινωφελή επιχείρηση. Με απόφαση του οικείου δημοτικού συμβουλίου, η οποία λαμβάνεται μέσα σε προθεσμία δύο (2) μηνών από την εγκατάσταση των δημοτικών αρχών, ορίζεται η επωνυμία, ο σκοπός, η Διοίκηση, το κεφάλαιο, οι πόροι, η διάρκεια, η έδρα της κοινωφελούς επιχείρησης και κάθε άλλο στοιχείο αναγκαίο κατά την κρίση του δημοτικού συμβουλίου, η οποία δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, μετά την ολοκλήρωση της διαδικασίας ελέγχου νομιμότητας. Κινητά και ακίνητα περιουσιακά στοιχεία των συγχωνευόμενων επιχειρήσεων περιέρχονται αυτοδικαίως στην επιχείρηση που προκύπτει, η οποία υπεισέρχεται ως καθολικός διάδοχος σε όλα τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των συγχωνευόμενων επιχειρήσεων,

συμπεριλαμβανομένων και των συμβάσεων μίσθωσης έργου και εργασίας ορισμένου χρόνου μέχρι τη λήξη τους. Οι εκκρεμείς δίκες, στις οποίες διάδικο μέρος είναι οι συγχωνευθείσες επιχειρήσεις, συνεχίζονται αυτοδικαίως από τη νέα κοινωφελή επιχείρηση χωρίς να απαιτείται ειδική διαδικαστική πράξη συνέχισης για καθεμία από αυτές. Μέχρι τη δημοσίευση της ανωτέρω απόφασης παρατείνεται αυτοδικαίως η θητεία των διοικήσεων των υφιστάμενων επιχειρήσεων....

6. Οι διατάξεις των ανωτέρω παραγράφων εφαρμόζονται αναλόγως και στη συγχώνευση των Δημοτικών Επιχειρήσεων Ύδρευσης και Αποχέτευσης (Δ.Ε.Υ.Α.). Η αρμοδιότητα της νέας μετά τη συγχώνευση Δημοτικής Επιχείρησης Ύδρευσης και Αποχέτευσης ή της προϋπάρχουσας Δ.Ε.Υ.Α. εκτείνεται υποχρεωτικά στο σύνολο της εδαφικής περιοχής του δήμου.

7. Σε περίπτωση λύσης κοινωφελούς επιχείρησης ή Δ.Ε.Υ.Α. και ανάληψης των δραστηριοτήτων της από τον οικείο δήμο ή από νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου αυτού, το προσωπικό με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου και ορισμένου χρόνου μεταφέρεται στον αντίστοιχο φορέα με την ίδια σχέση εργασίας, ύστερα από απόφαση του δημοτικού συμβουλίου...» .

Εξάλλου, με την υπ' αριθμόν 100/2011 απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου Χερσονήσου (Φ.Ε.Κ. Β' 812/10-5-2011) εγκρίθηκε η συστατική πράξη της ενιαίας επιχείρησης ύδρευσης και αποχέτευσης με το όνομα «ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΥΔΡΕΥΣΗΣ ΑΠΟΧΕΤΕΥΣΗΣ ΧΕΡΣΟΝΗΣΟΥ » όπου διαλαμβάνονται μεταξύ άλλων και τα εξής:

«Άρθρο 1 Σύσταση – Έδρα – Περιοχή

1. Συνιστάται στο Δήμο Χερσονήσου του Νομού Ηρακλείου επιχείρηση ύδρευσης – αποχέτευσης με την επωνυμία «ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΥΔΡΕΥΣΗΣ ΑΠΟΧΕΤΕΥΣΗΣ ΧΕΡΣΟΝΗΣΟΥ (Δ. Ε. Υ. Α. Χ.)» με τη συγχώνευση των ΔΕΥΑ Μαλίων και ΔΕΥΑ Χερσονήσου (άρθρο 1 παρ. 1ν. 1069/1980, και άρθρο 109 Ν. 3852/2010). Η συνιστώμενη Επιχείρηση υπεισέρχεται ως καθολικός διάδοχος σε όλα τα δικαιώματα και τις

υποχρεώσεις των συγχωνευόμενων επιχειρήσεων.2. Η Δημοτική Επιχείρηση Ύδρευσης Αποχέτευσης Χερσονήσου, δημοτική επιχείρηση ΟΤΑ ειδικού σκοπού κατά την παρ. 4 του άρθρου 252 του Νόμου 3463/06, είναι νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου με κοινωνική χαρακτήρα και διέπεται ως προς την διοίκηση, οργάνωση εκτέλεση, λειτουργία και συντήρηση των έργων της αρμοδιότητάς της, καθώς και τις πηγές χρηματοδότησής της από τις διατάξεις του ν. 1069/1980 «περί κινήτρων για την ίδρυση επιχειρήσεων ύδρευσης και αποχέτευσης». Για τα λοιπά θέματα θα εφαρμόζονται οι διατάξεις του ν. 3463/2006 «Κύρωση του Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων», του Ν. 3852/2010 και οι κανόνες της ιδιωτικής οικονομίας (άρθρο 1 παρ. 1 του ν. 1069/1980).3..... 5. Η σύσταση της επιχείρησης δικαιολογείται γιατί α) Με τη σύσταση αυτής και σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 1069/1980, δημιουργείται ένας φορέας με διοικητική και οικονομική αυτοτέλεια και ευελιξία, οποίος αντιμετωπίζει ριζικά, μεθοδικά και μακροχρόνια όλο το σύστημα ύδρευσης και αποχέτευσης στην περιοχή αρμοδιότητάς του με την εκμετάλλευση και λειτουργία των συναφών έργων ύδρευσης και αποχέτευσης και β) εξασφαλίζεται η χρηματοδότηση των έργων αυτών από το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, από δανειοδότηση και από ίδιους πόρους που προβλέπονται υπέρ της Επιχείρησης από το ν. 1069/1980 (αριθ. 1 παρ. 2 ν. 1069/1980).

Άρθρο 2 Σκοπός – Εκμετάλλευση

Σκοπός της Επιχείρησης είναι η άσκηση της πάσης φύσης δραστηριότητας του κυκλώματος ύδρευσης, αποχέτευσης και άρδευσης της περιοχής του Δήμου Χερσονήσου. Η Επιχείρηση είναι αρμόδια για τη μελέτη, λειτουργία, συντήρηση, εκμετάλλευση, διοίκηση και λειτουργία των δικτύων ύδρευσης και αποχέτευσης ακαθάρτων και ομβρίων υδάτων, ως και μονάδων επεξεργασίας λυμάτων και αποβλήτων της περιοχής της αρμοδιότητάς της (Άρθρο 2 ν. 1069/1980). Ο σκοπός της επιχείρησης περιλαμβάνει ακόμη: α) Την εμφιάλωση και εμπορία νερού, β) Τη μελέτη, κατασκευή, δημιουργία διαχείριση, διαχείριση, αξιοποίηση και εμπορία των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, που προέρχονται από το αντικείμενο δραστηριότητας των δημοτικών επιχειρήσεων ύδρευσης και αποχέτευσης ή των δραστηριοτήτων

των οικείων οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης, σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία. Η εκμετάλλευση των έργων και υπηρεσιών της επιχείρησης θα ενεργείται σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 1069/1980 όπως ισχύει σήμερα και τους κανονισμούς που θα συνταχθούν σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου αυτού (άρθρου 1 παρ. 3 ν. 1069/1980).

Άρθρο 6 Διάρκεια – Λύση της Επιχείρησης

1. Η διάρκεια της Επιχείρησης είναι αόριστη. 2. Η Επιχείρηση μπορεί να λυθεί πριν την πάροδο της διάρκειας της με απόφαση του δημοτικού Συμβουλίου του Δήμου Χερσονήσου, η οποία λαμβάνεται με απόλυτη πλειοψηφία του συνόλου των μελών της και πράξη του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. 3. Τη λύση της επιχείρησης ακολουθεί η εκκαθάριση αυτής. Μετά την εκκαθάριση της επιχείρησης, όσα περιουσιακά στοιχεία απομένουν περιέρχονται στο Δήμο Χερσονήσου που την είχε συστήσει. 4. Η εκκαθάριση γίνεται μόνον από ορκωτούς ελεγκτές που ορίζονται από το δημοτικό ή κοινοτικό συμβούλιο (Άρθρο 262 του ν. 3463/2006). »

Οι διατάξεις του άρθρου 262 του ν. 3463/2006 προβλέπουν τα ακόλουθα :

« Λύση

1. Δημοτική ή κοινοτική κοινωφελής επιχείρηση μπορεί να λυθεί πριν την πάροδο της διάρκειάς της με απόφαση του δημοτικού ή κοινοτικού συμβουλίου, η οποία λαμβάνεται με την απόλυτη πλειοψηφία του συνόλου των μελών του και πράξη του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Με την ίδια διαδικασία λύεται η επιχείρηση υποχρεωτικά, εάν καταστεί ανενεργός για χρονικό διάστημα άνω των δύο (2) ετών. 2. Τη Λύση της επιχείρησης ακολουθεί η εκκαθάριση αυτής. Μετά την εκκαθάριση της επιχείρησης, όσα περιουσιακά στοιχεία απομένουν περιέρχονται στο Δήμο ή την Κοινότητα που την είχε συστήσει.

3. Η εκκαθάριση γίνεται μόνον από ορκωτούς ελεγκτές που ορίζονται από το δημοτικό ή κοινοτικό συμβούλιο. » .

III. Από τις προπαρατεθείσες διατάξεις , σε συνδυασμό με το ιστορικό της υποθέσεως και τα στοιχεία του φακέλου που συνοδεύει το ερώτημα , συνάγονται τα κατωτέρω :

A) Με τις διατάξεις που περιέλαβε στο δέκατο μέρος του Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων, με τον τίτλο «ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ ΤΟΠΙΚΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ» (άρθρα 252 – 270), ο νομοθέτης θέλησε να συγκροτήσει ένα ολοκληρωμένο νομικό πλαίσιο εντός του οποίου και μόνο οι Ο.Τ.Α. θα μπορούν να ασκούν επιχειρηματική δραστηριότητα. Οι ρυθμίσεις αυτές αναφέρονται και στη σύσταση και τη συμμετοχή των Ο.Τ.Α. σε διάφορα είδη επιχειρήσεων που αποσκοπούν στην επίτευξη των σκοπών που ανατίθενται σε αυτούς από το Σύνταγμα και τους νόμους. Το πλαίσιο αυτό αναμορφώθηκε, εν μέρει, με τις διατάξεις των άρθρων 107 επ. του ν. 3852/10.

Οι Δημοτικές Επιχειρήσεις Ύδρευσης Αποχέτευσης (ΔΕΥΑ) αποτελούν, κατά τον ειδικό περί αυτών νόμο 1069/80, ίδια νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου κοινωφελούς χαρακτήρα και διέπονται από τους κανόνες της ιδιωτικής οικονομίας (Σ.τ.Ε. 3536/08 και ΓνΝΣΚ 588/2012). Τα της σύστασης, τροποποίησης και λύσης αυτών ρυθμίζονται πρωτίστως από τις διατάξεις του ειδικού αυτού νόμου επικουρικώς δε από τις ρυθμίσεις του Κ.Δ.Κ. (βλ. Ε.Σ. 111/08 σχετικά με τη σύναψη δανείων) και τις μεταγενέστερες διατάξεις του ν. 3852/2010 . Συγκεκριμένα, απαιτείται σύνθετη διοικητική ενέργεια, αποτελούμενη από τη σχετική απόφαση του δημοτικού συμβουλίου και την έγκριση αυτής από τον Υπουργό Εσωτερικών, μετά δε την ισχύ του άρθρου 1 παρ. 1 ν. 2647/98 από τον (τότε κρατικό) Γενικό Γραμματέα της Περιφέρειας στη συνέχεια δε και μετά την ισχύ του ν. 3852/2010, από τον Γενικό Γραμματέα Αποκεντρωμένης Διοίκησης. Η εγκριτική αυτή πράξη του παραπάνω κρατικού οργάνου, διαπλαστικού χαρακτήρα, είναι η τελειούσα τη σύνθετη διοικητική ενέργεια και, ως εκ τούτου, η μόνη παραδεκτώς προσβλητή με αίτηση ακυρώσεως (βλ. *ad hoc* επί διάλυσης ΔΕΥΑ Σ.τ.Ε. 3040 και 2888/2011). Για τη λύση των ΔΕΥΑ δεν υπάρχει ρητή πρόβλεψη στον ιδρυτικό νόμο και ως εκ τούτου ακολουθείται η διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 262 ν. 3463/2006 (Κ.Δ.Κ.), που αναφέρεται στη λύση των κοινωφελών επιχειρήσεων των δήμων (βλ. ΓνΝΣΚ 588/2012, σελ.2) .

B) Με την υπ' αριθμόν 100/2011 απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου Χερσονήσου, νομίμως εγκριθείσα και δημοσιευθείσα, αποφασίστηκε η συγχώνευση των ΔΕΥΑ Μαλίων και Χερσονήσου και η σύσταση της νέας Δημοτικής Επιχείρησης Ύδρευσης Αποχέτευσης Χερσονήσου (ΔΕΥΑΧ). Μεταξύ των άλλων αρμοδιοτήτων, η νέα Δημοτική Επιχείρηση ανέλαβε και την άσκηση όλων των δραστηριοτήτων του κυκλώματος της άρδευσης της περιοχής του Δήμου Χερσονήσου . Το καλοκαίρι του 2012 πέρασε για πρώτη φορά η διαχείριση του κυκλώματος αρδεύσεως των περιοχών Γουβών και Επισκοπής από το Δήμο Χερσονήσου στη ΔΕΥΑΧ . Όπως επισημαίνεται στην με αριθμό 228/2014 απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου Χερσονήσου, με το με αριθμό πρωτ. 1704/2-5-2013 έγγραφό της, η ΔΕΗ ενημέρωσε την ΔΕΥΑΧ, ότι κατόπιν της αλλαγής αυτής, η επιχείρηση θα πληρώνει βάσει τιμολογίων Γενικής – Εμπορικής Χρήσης και όχι βάσει τιμολογίων Γεωργικής Χρήσης, όπως πλήρωνε μέχρι τότε ο Δήμος Χερσονήσου για όλες τις παροχές των αρδευτικών γεωτρήσεων, με αποτέλεσμα το κόστος ενέργειας των αρδευτικών γεωτρήσεων να υπερδιπλασιαστεί. Η μεγάλη αυτή αύξηση στο κόστος της άρδευσης έγινε ακόμη πιο δυσβάστακτη για την ΔΕΥΑΧ, λόγω των διαδοχικών αυξήσεων που είχε ήδη επιβάλλει στα τιμολόγιά της η ΔΕΗ κατά την περίοδο 2010 – 2013, συνολικού ποσοστού 28%, με αποτέλεσμα να υπάρχει σοβαρός κίνδυνος για διαδοχικούς αρνητικούς ισολογισμούς, που ιδιαίτερα στη σημερινή δύσκολη οικονομική συγκυρία μπορεί να θέσουν θέμα βιωσιμότητας της επιχείρησης (βλ. αναλυτικά τα οικονομικά στοιχεία και τα σχετικά συμπεράσματα στην με αριθμό 228/2014 απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου Χερσονήσου σελ. 3 και 4 και στην με αριθμό 261/2013 σχετική απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΕΥΑΧ, σελ. 5,6,14 και 15). Με την τελευταία αυτή απόφαση το ΔΣ της ΔΕΥΑΧ διαπίστωσε τις ιδιαίτερες δυσκολίες που αντιμετώπισε για την κατάρτιση ισοσκελισμένου προϋπολογισμού και υπέβαλε αίτημα προς το Δημοτικό Συμβούλιο Χερσονήσου να αποφασίσει περί της επαναφοράς της αρμοδιότητας στις υπηρεσίες του Δήμου. Σε αντίθετη περίπτωση, επισημαίνει στην ίδια απόφαση το ΔΣ της ΔΕΥΑΧ, θα έπρεπε, για την επίτευξη ισολογισμού εσόδων – εξόδων, να προβεί σε υπέρμετρη και ιδιαιτέρως επαχθή για τους καταναλωτές αύξηση στη μέση τιμή ανά κυβικό, τόσο του νερού της ύδρευσης, όσο και του νερού της άρδευσης. Με την 228/2014

απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου Χερσονήσου, έγινε δεκτό το αίτημα της ΔΕΥΑΧ, με αποτέλεσμα να προκληθεί η υποβολή του εν λόγω ερωτήματος προς το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους περί της νομιμότητας της απόφασης αυτής.

Γ) Κατά γενική αρχή του δημοσίου δικαίου, αναγνωρίζεται στις Δημόσιες Αρχές κατά την άσκηση της κανονιστικής τους εξουσίας, ελευθερία επιλογής, εντός των πλαισίων του νόμου, της οργανωτικής μορφής των φορέων στους οποίους ανατίθεται η άσκηση δραστηριότητας, που έχει αναχθεί από τον νόμο σε αντικείμενο δημόσιας υπηρεσίας με λειτουργική έννοια (βλ. ΣτΕ 3040/2011, 2888/2011, 3818/1997 Ολομ., 866/2002 επτ.) . Με βάση μάλιστα την πιο πάνω νομολογία του ΣτΕ, γίνεται δεκτό ότι στα πλαίσια αυτής της ελευθερίας επιλογής (διακριτικής ευχέρειας) παρέχεται η αρμοδιότητα στο Δημοτικό Συμβούλιο να αποφασίσει περί της λύσεως της οικείας ΔΕΥΑ και της ανάθεσης των αρμοδιοτήτων της στις υπηρεσίες του Δήμου, εφόσον σαφώς προκύπτει ότι τούτο είναι προς το συμφέρον των δημοτών.

Εξάλλου, τόσο από την διατύπωση των κρίσιμων διατάξεων του ν. 1069/1980, όσο και από τις προπαρατεθείσες γενικές κατευθύνσεις που περιέχονται στην εισηγητική του έκθεση, δεν προκύπτει βούληση του νομοθέτη να αποκλείσει από το Δήμο τη δυνατότητα να ασκεί με τις υπηρεσίες του τις δραστηριότητες που αφορούν την άρδευση όταν υφίσταται ΔΕΥΑ στην περιοχή αρμοδιότητας του Δήμου . Ούτε εκφράζεται η βούληση του νομοθέτη να αποκλείσει από το Δήμο τη δυνατότητα να ανακτήσει από την οικεία ΔΕΥΑ τη συγκεκριμένη αρμοδιότητα (χωρίς να απαιτείται υποχρεωτικά η προγενέστερη διάλυση της επιχείρησης), εφόσον η προς τούτο αναγκαιότητα για την προάσπιση των συμφερόντων των δημοτών, προκύπτει πέραν πάσης αμφιβολίας, όπως στην υπό κρίση περίπτωση .

Αλλωστε, στην αναλυτική παρουσίαση των λόγων που οδήγησαν στη θέσπιση του ν. 1069/1980 και του σχετικού θεσμού των ΔΕΥΑ, που γίνεται στην εισηγητική του έκθεση, αναφέρονται καταστάσεις και ανάγκες που αφορούν την ύδρευση και την αποχέτευση των οικιστικών περιοχών , χωρίς καμία αναφορά στην άρδευση των αγροτικών καλλιεργειών . Δεν θέλησε επομένως ο νομοθέτης να περιλάβει την αρμοδιότητα της άρδευσης στο κατά νόμο υποχρεωτικό αντικείμενο δραστηριότητας των ΔΕΥΑ .

Κατά τον τρόπο αυτό πρέπει να ερμηνευθεί και η διάταξη της παραγράφου 1 του άρθρου 2 του ιδίου νόμου, σύμφωνα με την οποία, με αποφάσεις των δημοτικών συμβουλίων, που εγκρίνονται από τον Γενικό Γραμματέα της οικείας Αποκεντρωμένης Διοικήσεως και δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, μπορεί να διευρυνθεί ο σκοπός των επιχειρήσεων και να περιλάβει, εκτός από την ύδρευση, την αποχέτευση και την άρδευση και άλλους τομείς στην περιοχή της αρμοδιότητάς τους, που περιοριστικά αναφέρονται παρακάτω στην ίδια διάταξη, όπως η συγκέντρωση, μεταφορά και διάθεση απορριμμάτων, η μελέτη, κατασκευή, συντήρηση, εκμετάλλευση, διοίκηση και λειτουργία των δικτύων τηλεθέρμανσης κλπ . Η διάταξη αυτή (λαμβανομένου υπ' όψιν και του γενικού τεκμηρίου αρμοδιότητας για την διοίκηση των τοπικών υποθέσεων υπέρ των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης, που θεσπίζει το άρθρο 102 παράγραφος 1 του Συντάγματος) δεν απαγορεύει στο Δήμο να επανακτήσει την αρμοδιότητα της άρδευσης με την ίδια διαδικασία με την οποία μπορεί νομίμως να την παραχωρήσει στη ΔΕΥΑ, με την αυτονόητη προϋπόθεση ότι η σχετική απόφαση θα είναι πλήρως αιτιολογημένη .

Η αντίθετη ερμηνευτική εκδοχή , ότι δηλαδή μετά την παραχώρηση της αρμοδιότητας είναι αδύνατη η επανάκτηση αυτής από το Δήμο, ακόμη και όταν υφίσταται επιτακτικό συμφέρον της τοπικής κοινωνίας προς τούτο, θα οδηγούσε σε υποχρεωτική διάλυση της ΔΕΥΑ σε περιπτώσεις (όπως η εκτιθέμενη στο ιστορικό του παρόντος ερωτήματος που αφορά τις σχέσεις της ΔΕΥΑΧ με το Δήμο Χερσονήσου) που θα καθίστατο προφανώς ασύμφορη η διατήρηση της αρμοδιότητας για την άρδευση των καλλιεργειών. Η λύση αυτή, θα ήταν εν προκειμένω άκρως επιζήμια για τους δημότες, εφόσον από τα οικονομικά στοιχεία της ΔΕΥΑΧ και τις σχετικές αποφάσεις των αρμοδίων οργάνων, προκύπτει ότι η διατήρηση της επιχείρησης σε λειτουργία είναι απολύτως συμφέρουσα, χωρίς όμως την αρμοδιότητα της άρδευσης. Άλλωστε, η ερμηνεία αυτή, θα προσέκρουε ευθέως και στις προθέσεις του νομοθέτη, που θέσπισε το νόμο 1069/1980 για να αντιμετωπίσει αποτελεσματικότερα (όπως προκύπτει και από την εισηγητική έκθεση) τη χρηματοδοτική στενότητα του Κράτους, που οξύνει τα υφιστάμενα προβλήματα υδρεύσεως και της αποχετεύσεως των αστικών ιδίως κέντρων, υιοθετώντας με τις διατάξεις του νόμου αυτού για τις ΔΕΥΑ την ευέλικτη

μορφή του νομικού προσώπου ιδιωτικού δικαίου, που θα λειτουργεί σύμφωνα με τους κανόνες της ιδιωτικής οικονομίας και θα επιτυγχάνει πλεονασματικούς ή τουλάχιστον ισοσκελισμένους προϋπολογισμούς .

Για τους ίδιους λόγους, πρέπει να γίνει δεκτό ότι, κατά την επαναφορά της αρμοδιότητας της άρδευσης από την ΔΕΥΑ προς τις υπηρεσίες του αρμόδιου Δήμου, εφαρμόζονται αναλογικά οι διατάξεις της παραγράφου 7 του άρθρου 109 του ν. 3852/2010 και επομένως, το προσωπικό με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου και ορισμένου χρόνου, το οποίο μέχρι τότε κατείχε τις αντίστοιχες προβλεπόμενες από τον Οργανισμό Εσωτερικής Υπηρεσίας της ΔΕΥΑ θέσεις για την άσκηση της αρμοδιότητας της άρδευσης (βλ. σχετικά με το περιεχόμενο των ΟΕΥ των ΔΕΥΑ τις διατάξεις του άρθρου 7 του ν.1069/1980), μπορεί να μεταφερθεί στις αντίστοιχες υπηρεσίες του οικείου Δήμου, με την ίδια σχέση εργασίας, ύστερα από απόφαση του δημοτικού συμβουλίου και τηρουμένης της διαδικασίας που προβλέπεται από τις διατάξεις του άρθρου 54 του ν. 4178/2013 .

IV. Κατόπιν των ανωτέρω, το Ε' Τμήμα του Ν.Σ.Κ. γνωμοδοτεί ομόφωνα επί του ως άνω ερωτήματος ως ακολούθως :

A) Η δραστηριότητα της άρδευσης δεν περιλαμβάνεται στις αρμοδιότητες που υποχρεωτικά πρέπει να περιέρχονται στην ΔΕΥΑ κατά την σύστασή της .

B) Η αρμοδιότητα αυτή μπορεί να παραχωρηθεί αργότερα από το Δήμο στη ΔΕΥΑ με αιτιολογημένη απόφαση κατά την προβλεπόμενη από την παράγραφο 1 του άρθρου 2 του ν. 1069/1980 διαδικασία.

Γ) Εφόσον η συγκεκριμένη αρμοδιότητα είχε παραχωρηθεί στη ΔΕΥΑ μπορεί να περιέλθει στον οικείο Δήμο με αιτιολογημένη απόφαση κατά την προβλεπόμενη από την παράγραφο 1 του άρθρου 2 του ν. 1069/1980 διαδικασία .

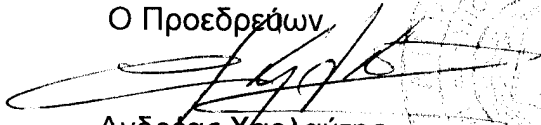
Στην τελευταία αυτή περίπτωση, κατά την μεταφορά της αρμοδιότητας της άρδευσης από την ΔΕΥΑ προς τις υπηρεσίες του Δήμου, εφαρμόζονται αναλογικά οι διατάξεις της παραγράφου 7 του άρθρου 109 του ν. 3852/2010 και επομένως, το προσωπικό με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου και ορισμένου χρόνου, το οποίο κατά τον χρόνο μεταφοράς της αρμοδιότητας

κατείχε τις αντίστοιχες προβλεπόμενες από τον Οργανισμό Εσωτερικής Υπηρεσίας της ΔΕΥΑ θέσεις για την άσκηση της αρμοδιότητας της άρδευσης (βλ. σχετικά με το περιεχόμενο των ΟΕΥ των ΔΕΥΑ τις διατάξεις του άρθρου 7 του ν.1069/1980), μπορεί να μεταφερθεί στις αντίστοιχες υπηρεσίες του οικείου Δήμου, με την ίδια σχέση εργασίας, ύστερα από απόφαση του δημοτικού συμβουλίου και τηρουμένης της διαδικασίας που προβλέπεται από τις διατάξεις του άρθρου 54 του ν. 4178/2013 .

Θεωρήθηκε,

Αθήνα, 21-11-2014

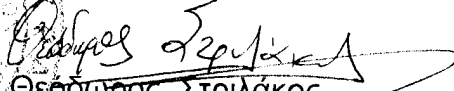
Ο Προεδρεύων

Ανδρέας Χαρλαούτης

Νομικός Σύμβουλος του Κράτους

Ο Εισηγητής

Θεόδωρος Στριλάκος

Πάρεδρος Ν.Σ.Κ.